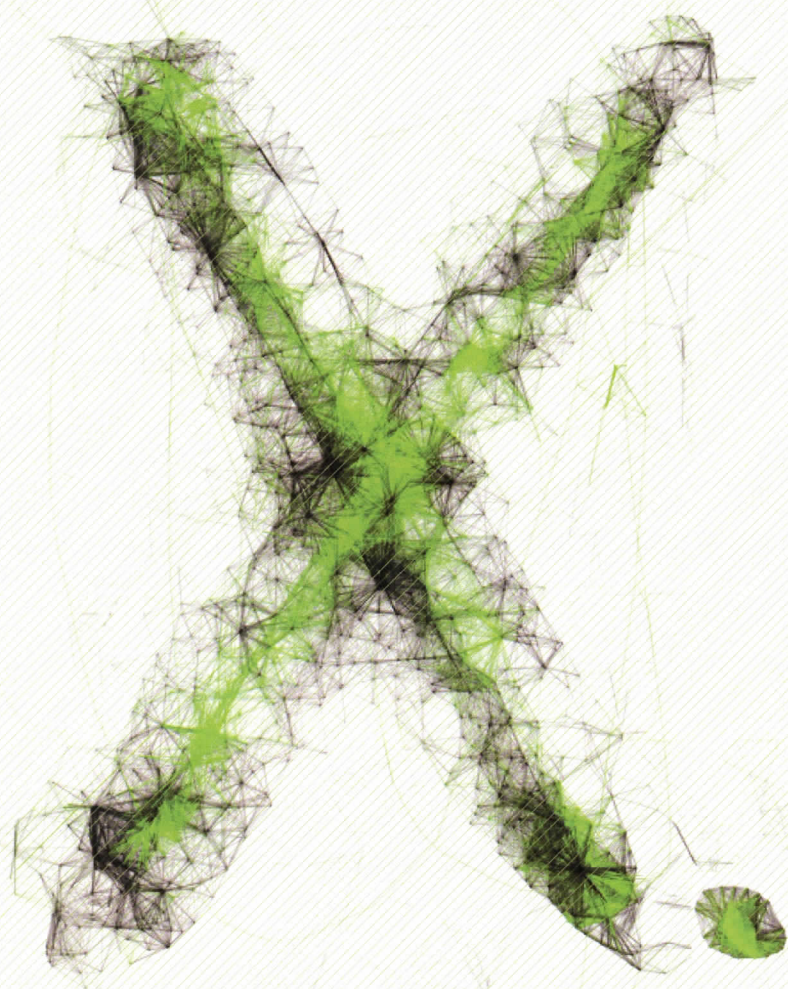

ZPRAVODAJ
JUBILEUM

3. číslo
X. ročník
22.3.2012

OTÁZKY NA SOUBORY

Letošním tématem festivalu jsou různá výročí. Slavíte také nějaké výročí v souboru? Nebo alespoň významné narozeniny?

Divadlo NABOSO, Boskovice

Pokud vydržíme do podzimu, oslavíme deset let trvání souboru. Jak to oslavíme, to zatím netuším, ale jistě propátrání minulosti bude asi nutné, i když ohlížení nemusí být zrovna bezbolestné. Ale příležitost k oslavě a poděkování to určitě bude.

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

Oslavujeme miliontého diváka našich představení. Maminky by byly pyšné. Ale teď vážně. Slavíme každé povedené představení a maminky jsou i tak pyšné.

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice

Jeden člen našeho souboru letos oslaví sedmdesáté narozeniny, druhý šedesáté a třetí padesáté, takže se už všichni těšíme na oslavy.

Divadelní soubor Svatopluk, Hodonín

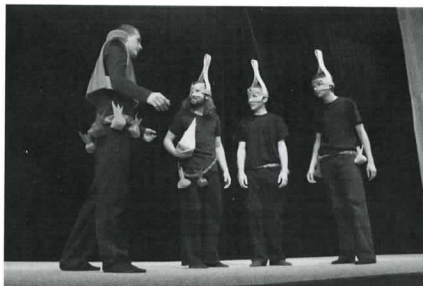
Letos žádné výročí na obzoru.

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

Máme dvacáté výročí vzniku organizace. Oslavíme to v pátek 13. dubna 2012 plesem v Praze. Plakát také pošlu a prosím o distribuci.

Divadelní soubor Bedřicha Kaněry při OA Břeclav

Slavíme pořád bez ohledu na výročí.

DS Štěk

Divadelní spolek Kroměříž

Určitě! (Důvod k oslavě se vždycky najde). Tak třeba letos pořádáme pátý ročník divadelního festivalu Ludmily Čápkové. A pětka je taky pěkný důvod k oslavě, ne?

Divadelní studio Dialog

Výročí a narozeniny jsou každou chvíli, ale my slavíme hlavně to, že se známe a je nám spolu fajn.

Divadelní soubor Štěk

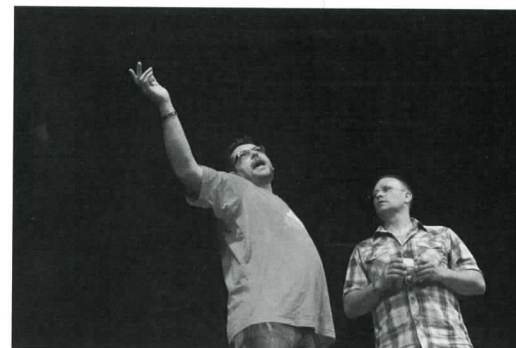
Shodou okolností letos náš divadelní (v současné době již studentský) soubor Štěk oslaví desáté výročí vzniku.

Divadelní soubor Pod Maskou

Jéje, zrovna lvča slaví 21. března narozeniny, soubor slaví deset let... Bude toho víc.

Královská divadelní společnost Effrenata

Trefa. Asi nám letos nebudou stačit volné večery. U nás se to oslavami jen hemží - narozeniny, výročí a jiné velmi významné události... Bude veselo.

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol

VÝROČÍ - UDÁLOST

„Je lepší být anonymním na světě, než slavným v nebi.“

Americký spisovatel a významný představitel beatnické prózy oslavil devadesáté výročí narození. Řeč je o Jacku Kerouacovi. Narodil se 12. března 1922 ve městě Lowell, stát Massachusetts. Pocházel z přistěhovalecké katolické rodiny francouzsko-kanadského původu. Jako jeden z mála významných osobností prožíval celkem šťastné dětství. To skončilo smrtí jeho otce. Rodina zchudla a rozběhla se do všech stran. V jeho devíti letech jej zasáhla smrt bratra tak, že se prohloubila závislost na matce, která se promítla i do jeho tvorby.

Už odmala měl rád sport a doplatil na to při studiích na Columbijské univerzitě, kde upřednostnil fotbal před učením a studium nedokončil. Za války sloužil u námořnictva, poté pracoval na železnici. Spoustu let strávil jako tulák ve společnosti mladých bohémů bojujících proti zjištěnému způsobu života. Toto hnutí bylo označováno jako zbitá generace, známá pod termínem beat generation. Jeho postavení v beat generation bylo jiné, jelikož byl brán spíše jako pozorovatel.

Veřejně známým se stal až po roce 1956, kdy vydal román Na cestě. Díky němu se stal finančně zajištěným a začal značně propadat alkoholu. To se mu stalo osudným. Jack Kerouac zemřel ve věku čtyřiceti sedmi let v St. Petersburgu na Floridě.

Markéta Podivínská

VÝROČÍ - UDÁLOST

Tužíme se už sto padesát let

Ano. Sokol, čtvrté největší občanské sdružení v České republice, letos slaví jeden a půl století své existence. I přesto, že jeho činnost byla čtyřikrát omezena nebo úplně zastavena totalitními režimy a válkami, přežil až dodnes. A to také díky komunitám krajanů v zahraničí.

Antickou ideu kalokagathie, tedy vyváženosti rozvíjení těla i ducha, přinesl do českého povědomí dr. Miroslav Tyrš. Jeho původní myšlenkou bylo založení česko-německého tělocvičného spolku. Tato myšlenka však ztroskotala kvůli sponzorovi, který se rozhodl podpořit spolek čistě německý, takže Tyrš se nakonec rozhodl založit čistě český spolek. 16. února 1862 se sešla první valná hromada a toto datum je také pokládáno za oficiální vznik Sokola.

Popularita rychle rostla a v roce 1872 už bylo evidováno deset tisíc cvičenců. Od roku 1882 se začaly připravovat všesokolské slety, kterých se do války podařilo uskutečnit celkem šest. V roce 1915 byla činnost Sokola zakázána a obnovena byla až po válce. V prvorepublikové atmosféře se Sokolu dařilo. Organizoval soutěže pro dospělé i mládež a také se uskutečnily čtyři slety. Přišla však další válka, další zákaz, popravy a mučení členů. Po válce se povedlo zorganizovat ještě dva slety, ale pak byla činnost Sokola zastavena, někteří členové vyloučeni a ke znovuoživení došlo až v roce 1990. V roce 2000 byl zorganizován XIII. všesokolský slet za účasti prezidenta Václava Havla.

Jiří Kozlík

OSOBNOST DNE

Osobnost: Tereza Šimonová

Bydliště: Boskovice

Škola: Pedagogická škola Boskovice

Soubor: Ochotnické divadlo při TJ Sokol Boskovice

Co tě láká na divadle?

Nevím, asi to, že jsem už od malička takový komediant, takže se vyžívám v komediích. A ve škole mám specializaci dramatické výchovy, takže se o divadlo zajímám tak komplexně.

Po kolikáté jsi na festivalu Hobblík a Mumraj!?

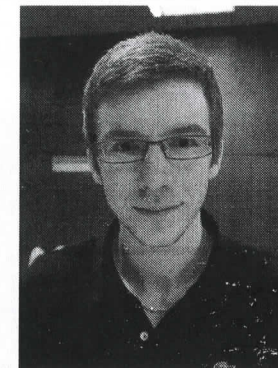
Dvakrát jako nápořka a dvakrát jako herečka, takže dohromady počtvrté. Zatím to vypadá, že tento letošní bude nejlepší.

Jak se ti hrálo zrovna tady v Hodoníně?

Jeviště nebylo problém, ale spíš ten rozdíl hrát před někým, kdo divadlu rozumí, než před lidmi co přišli jen za zábavou.

Jak kloubíte divadelní zkoušky s běžným životem, prací a školou?

No, protože se divadlu věnuju ve škole, hraju v ochotnickém divadle v Boskovicích a ještě hraju v improvizčním týmu Lísky, tak mi divadlo zabírá většinu volného času.

Osobnost: Jan Veselý

Bydliště: Hodonín

Škola: Obchodní akademie Hodonín

Mezi naši Osobnost dne jsme také zařadili šéfa kavárny, bez které bychom to tady asi nezvládli. Kofein je nedílnou součástí kvalitní práce redakce, ale také výkonu herců na jevišti.

Po kolikáté jsi na Hobblíku?

Tento ročník je můj čtvrtý a poslední, dva roky jsem jako vedoucí čajovny. Na všechny mám dobré vzpomínky a nedá se určit, který přesně byl nejlepší.

Máš k divadlu nějaký zvláštní vztah?

Divadlo mám rád a těší mě, že se můžu kulturně obohatit minimálně jednou do roka na tak skvělé divadelní přehlídce.

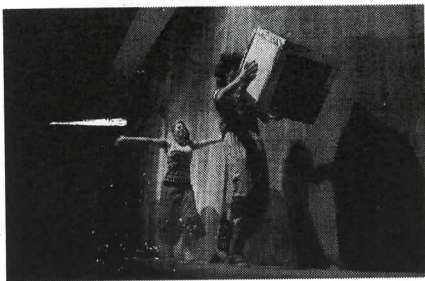
Mohl bys nám říct, který soubor je po ránu nejvíce protivný?

Soubor redaktorů, ale musím uznat, že se jim nedivím.

Štěpánka Stratilová

Z pohádky do pohádky

MI/ Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii Břeclav

Stejně jako v loňském roce, i letos vystoupil breclavský soubor se dvěma představeními v jednom dni. Prvním z nich byla série čtyř pohádek násilně vmáčknutých do jednoho celku a vzájemně propojených krátkými forbínami. Před oponu předstoupí tři klauni, kteří pomocí velké kostky a za pomoci diváků vyberou následující pohádku. Jde o vstupy, které celé představení otevírají i zakončují.

Postupně jsou sehrány čtyři zcela rozdílné

pohádky. V první, s názvem Čertův začouzený švagr, je Honzovi nabídnuta služba v pekle a následná odměna pytel zlatáků. Poté, co byla odcizena, mu čerti opět pomohou ukradený poklad získat zpět. Druhý příběh, Přadleny, vypráví o líné dívce, která díky podvodu nezaslouženě dosáhne sňatku s princem. Třetí vyprávění, Locika, je slátaninou několika pohádek se značně zdoluhavým a nepřehledným dějovým vývojem – od zakázané zahrady s čarodějnicí, která chce cizí dítě, až po prince, který se za ni v dospělosti provdává. Poslední část představení patřila pohádce Lesoníčci, v níž hodná dívka pomohla třem lesoníčkům a oni se jí odvděčili. V celém představení bylo množství scénograficky podařených výstupů a i výkony jednotlivých herců se jeví jako zdařilé. Jako celek však inscenace působí nesourodě. Tím, že jde o projekt čtyř různých týmů, postrádá celek návaznost a jeví se necelostvě. Především s ohledem na to, že hra je určena malým dětem, jsou výběr a zpracování pohádek poněkud nešťastné. Musel jsem se ptát: „Za jakým účelem byla hra nacvičena? Co má malému divákovi přinést?“ Například druhá pohádka, která v podstatě sděluje, že podvádění je beztrestné a je součástí normálního života, je obzvláště nevhodně zvolena. Představení bylo také náročné na pozornost našich nejmenších, a to jak kvůli své délce, tak kvůli obtížnosti rozpoznat, na co se má v danou chvíli soustředit. Hra se nacházela někde na pomezí mezi zábavou pro děti a zajímavým představením pro starší diváky. Mně osobně by se zdálo přijatelnější, kdyby byla hra užitím sarkasmu a nadsázky zpracována do adaptace ironické pohádky, přístupné dospívajícím a dospělým divákům. Jak však samotný soubor přiznal, projekt je stále ve fázi vývoje. A po rozsáhlé diskusi na rozbořech mají spoustu podnětů k případnému přepracování a zkvalitnění představení, jehož finální zdokonalenou podobu bych v budoucnu rád zhlédl.

Filip Vykoukal

Pyšná princezna

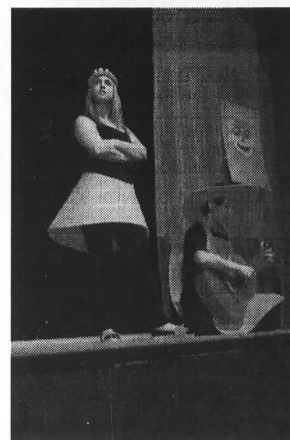
MI/ DS Štěk

Začátek byl trochu nedopilovaný, takže hned nevyniklo, kterým směrem se bude představení ubírat. Vypadalo to na kopii filmové pohádky s ne moc dobrým zpěvem. Nevýraznost černých postav na jevišti se ale brzo rozplynula. Ryze dětsky vypadající kostýmy byly startem do dobré komedie pro jakoukoliv věkovou generaci. Rozdělení dvou království začíná pětice dívek v černém, které se stávají průvodkyněmi celého představení.

Pyšná princezna Krasomila, která „nic nemusí“, striktně odmítne hodného prince Miroslava. Král Půlnočního království je loutka svých lživých rádců, kteří mu všemožně podsunují nesmyslné zákony a nechají vyhlášovat další daně. Kvůli zákazu zpívání, které prý odvádí poddané od práce, si chudák švec musí chodit zazpívat do země krále Miroslava.

Král Miroslav se vydá do Půlnočního království. Tam potká ševce, se kterým si vymění oblečení. Celá tato situace je doplněna vtipnými prűpůvkami „slečen v černém“, které se pohybují v zadní části scény.

Jako zahradník se dostal Miroslav do zámku se svou zpívající květinou. Jakmile se ale květina dostane do rukou krásné, ale pyšné princezny uvádá. Na řadu přichází známá scéna „Zavaž mi střevíček“, která se neobešla bez pádu do jezírka, ale ani tato situace zahradníka nedonutila pomoci princezně ven z jezírka. Princezna chce po zahradníkovi další a další zpívající květiny, ten se však nezaleká jejích příkazů, jako zbytek království. Krásná a velmi povedená je scéna, kdy princezna svádí svůj vnitřní boj, jestli zahradníka poprosí a bude k němu milá, nebo se bude chovat jako vždy. Za „sblížení“ s princeznou byl zahradník vyhnán z království, ale jako milou společníci má překvapivě Krasomilu, která přestala skrývat své zalíbení v mladém zahradníkovi.

Společně se skrývali a pracovali za trochu jídla. V mlýně proběhne bojová scéna zpomalená jako ve filmu. Švec od té doby, co získal královský šat, přestal pracovat, ale zahradník ho potrestá, protože „šaty nedělají člověka“. Konečně je dostihnou rádcí s králem. Jenže když se Krasomila dozví, že její zahradník je princ, neuteče jako ve filmu, ale zůstane s ním. Pohádka končí šťastně, ale také potrestáním a uvrhnutím lživých rádců do vězení. Na závěr nám herci z DS Štěk „zarapovali“ písničku, která ve hře zazněla už několikrát - Rozvíjej se poupátko.

Divadlo bylo povedené, ale škoda některých nedocvičených scén.

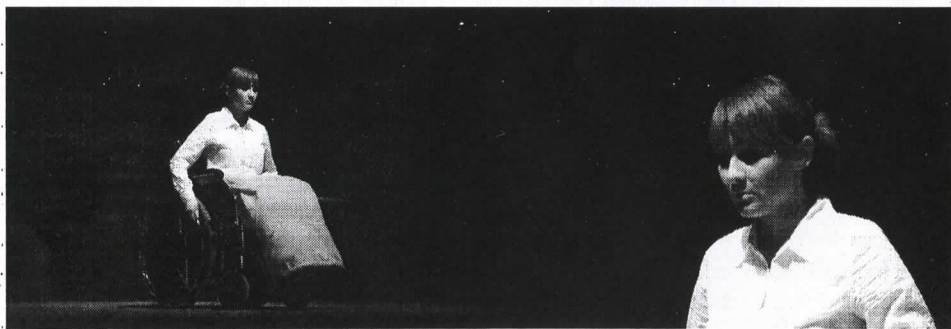
Štěpánka Stratilová

Monolog Lízy

M/ Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii Břeclav

Za devatero horami, za osmero kopci, za sedmero dolinami, za šestero lesy, za patero jezery, za čtvero princi, za třemi králi jsme tu měli dvě pohádky, a proto bylo pekné zpestření mít zde klasického Dostojevského. Bratři Karamazovi trochu jinak. Tak trochu v monologovém podání krásné slečny Jany Krásné. Ale ne tak monologickém, jak by se mohlo zdát. Naši břevlavští přátelé nám překvapivě připravili dialog, kterému vévodila Líza s mužem skrytým v hledišti, tudíž jsme slyšeli jenom jeho záhadný hlas. Líza, jako handicapovaná žena připoutaná na vozík, se mu zpovídala ze svých milostných a hlubokých citů. Bohužel, kvůli jistým technickým světelným problémům mi to nepřišlo dostatečně důvěryhodné. Obdivuji mladou herečku Janu Krásnou, že se vůbec odhodlala utkat s tak těžkou rolí. Věřím, že na příštích divadelních představeních bude její výkon ještě lepší a osobně jí přeji mnoho úspěchů.

Kateřina Turečková

A co na to Líza?

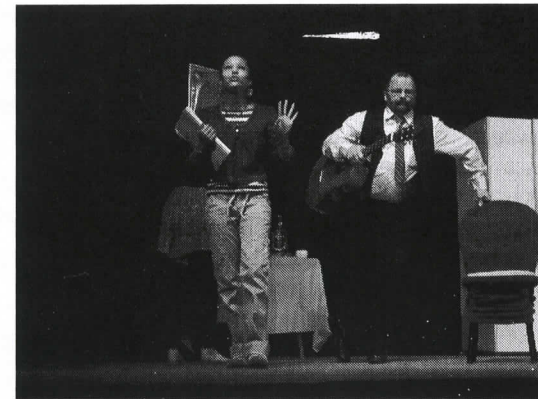
„Dané představení vzniklo jako část talentové zkoušky. Poté jsem ho předvedla souboru a usoudili jsme, že by nebylo od věci monolog rozpracovat. Doplnili jsme ho o mužský element, hudební doprovod a celkově ho rozšířili do formy celistvého představení. To jsme dnes hráli poprvé a kladná reakce odborné poroty mě překvapila a zároveň velmi potěšila.“

Jana Krásná

Reflexe Mátový nebo citrón?

H/ Ochotnické divadlo při TJ Sokol Boskovice

Jediného večerního, tedy hobblovského představení včerejšího dne jsme se dočkali od souboru Ochotnického divadla Boskovice. Dovolím si říct již tradičního hosta tohoto festivalu. Představili nám inscenaci francouzské konverzačně-situační komedie dramatika Patricka Haudecoeuera a jeho manželky Danielly Navaro-Haudecoeur. Hra svým pojetím a stylem spadá do kategorie bulváru. Zavedla nás do zákulisí příprav divadelního představení se všemi strastmi

a stresy, které k tomu patří. A došlo také na následnou, ne zcela úspěšnou premiéru. V podstatě tedy hra byla rozdělena na dvě části, které bych obecně nazvala „před“ a „po“. V souboru, ve kterém vrcholí přípravy na očekávanou premiéru, se vyskytují snad všechny typy hereckých charakterů. Pečlivá a idejemi oplývající režisérka, která však s blížící se premiérou je čím dál vyčerpanější a zoufalejší. Věčný zapomnětlivec textů, který se však neustále snaží angažovat vymyšlením „vtipných“ gagů. Pak tu také máme věčného herce vedlejších rolí, který se touží prosadit. Neutuchající snaživku a hysterku, která je přesvědčená, že právě ona je ta nejlepší. A jejího o něco méně ambiciózního a přesného kolegu. Nesmí chybět kostymérka, kulísérka a holka pro všechno, která je neméně důležitou součástí celé hry. A jak jinak to taky může na premiéře dopadnout, než že se splete, co se dá. To samozřejmě vede k řadě komických situací, které svou gradací člověku nedají na chvíli vydechnout. Hra je určena k pobavení lidí a svůj účel také splnila. Sál se smál od začátku do konce a diváci odcházeli s úsměvy na tváři. Prostě příjemné zpestření středečního večera. A jaká je vaše volba? Mátový nebo citrón?

Dominika Floriánová

OKEM DIVÁKA

Jen co jsem opustila své místo v hledišti, vydala jsem se pátrat po divákovi, který by mi poskytl rozhovor týkající se právě zhlédnutého představení Mátový nebo citron? v podání Ochotnického divadla při TJ Sokol Boskovice.

Co vás přimělo si vybrat toto představení?

Abych pravdu řekl, původně jsme s dcerou chtěli navštívit představení, které mělo být v 17 hodin, ale to bylo zrušeno. A tak jsme hledali na internetových stránkách festivalu jiné veselší hry nebo komedie s nadsázkou. Dnes je stresu a smutných věcí víc než veselých, a proto je potřeba se zasmát. Myslím, že pro dcerku je fraška lepší než Hamlet.

Jak byste zhodnotili výkon herců?

Jedná se o amatérské divadlo. Herci hrají mimo své zaměstnání a ke všemu mají ještě rodiny. Patří jim můj obdiv, protože zvládat to není určitě jednoduché.

Otázka na konec - mátový nebo citron?

Mátový čaj léčí, ale já bych raději citronový.

A jaká bude vaše volba? Mátový nebo citron?

Tereza Valvodová

ZE ZÁKULISÍ

Redakce, nebo bar U Modré ústřice? Konečně nám byla dovezena vlajka s duhovým vzorem. Vlastník sice myslel, že to byl vtíp, ale z našich udivených tváří poznal, že se bude volat domů. Proč se vůbec „redakční“ schůzky konaly? Co se řekne, to přece platí. Když byl tedy zadán úkol – vlajka do redakce, tak asi co? V úterý tu bude viset!

Jedna věc je však jistá a nedá se jí předejít. Problémy! Ano, bez nich by to asi ani nešlo. Jestli tedy chcete další výtisk Zpravodaje, napište nám. Naše osobní sekretářka vám jej ihned zašle. Dusno není jen při tvorbě, ale i v samotné redakci. Meteorologické stanice předpovídají na tento týden jasno a teploty okolo 20 °C, takže přes den jsme tu jako ve skleníku, ale usínat chodíme v kabátech. To už bychom rovnou mohli spát venku. Ne že by se to nechystalo. Na dobrý spánek jsou přece nejlepší hvězdy nad hlavou a zurčící vodopád.

A abych nezapomněla. Terezka, naše holka pro všechno, se o nás stará jako o vlastní. Rozdává svačiny (i vlastní), buchty od babičky a především chystá večeře. Pro naše zdraví nasazuje život. Mimo ředkve se do struhadla přileptl i její prst.

Za všechny s nasycenými žaludky děkuji!

Adéla Podivínská

BILANCE DNE

- Error v redakci.
- Každý svého štěstí strůjce!
- Drž se svého řemesla!
- Kam se schoval úterní Zpravodaj? Kdo to ví? Kdo hledá, najde!
- Novinka! Letos se káva nepije. Přešli jsme z kofeinu na tein.
- Terezka Valvodová se o nás hezky stará.
- První zranění. Dáte si pomazánku? Paštikovou? A nevádí vám lidské maso?
- Pozor změna! Pyžamová párty se nekoná, spát musíme v kabátech.
- Co říkáme na sluníčko? Nic. My ho totiž neměli tu čest potkat.
- Ponorková nemoc? Nehrozí! Máme zocelené členy.
- Ale pozor! Výpadek proudu se nekoná. A to jej pokoušíme dva dny.
- Divácká návštěvnost je obstojná. Ani moc a ani málo.
- Sympatické růžové lístečky se staly tradicí.
- Oklamaná společnost. Skandální! Po Hodoníně i KD putují falešné programy představení.
- Vtip dne. Už to máme hotové.

Markéta Podivínská

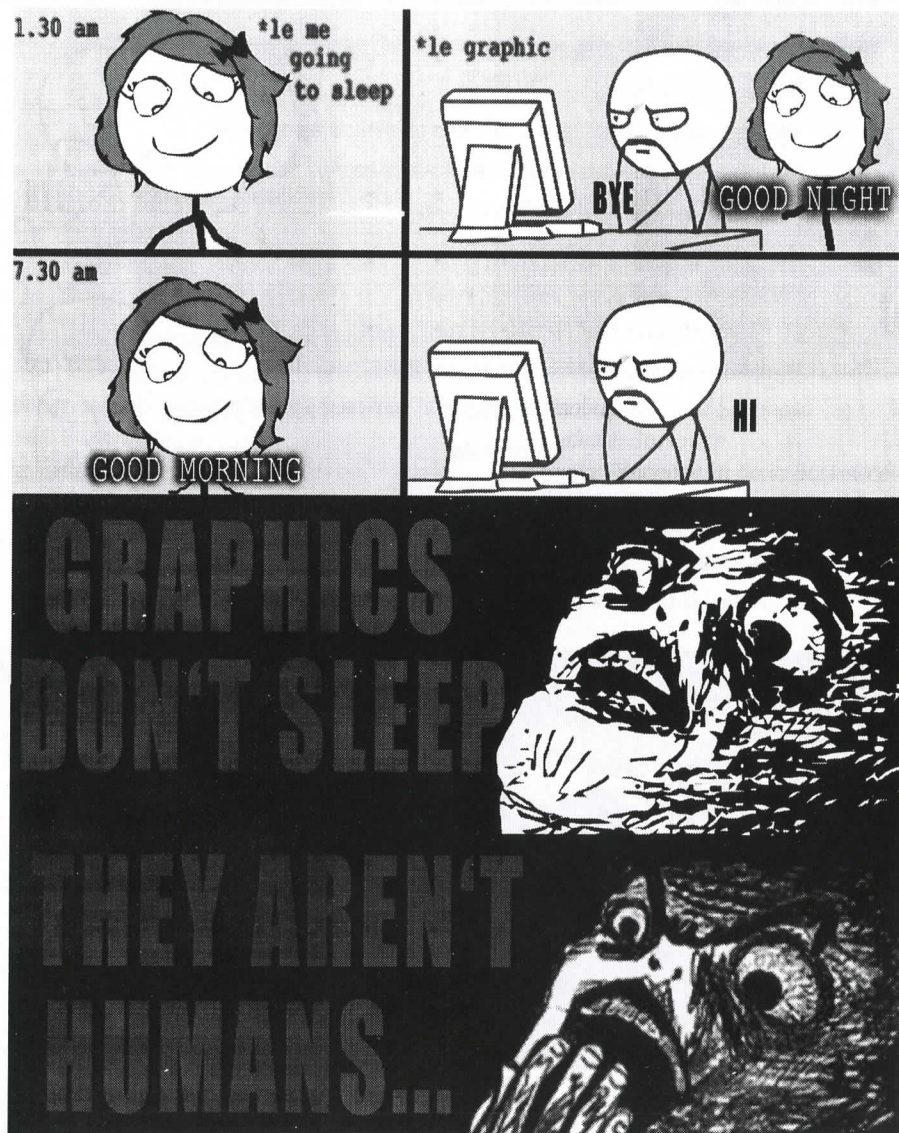
KACHNA

Nádraží se pohledu kolemjdoucích skrylo pod silnou vrstvou bílého trusu. Holubi! Zimu strávili nekontrolovatelným rozmnožováním a náhle vzali město útokem. Je jich stále víc a víc. Co bude jejich cílem příště? Máme se strachovat o sochu tatíčka Masaryka nebo rovnou o městskou radnici? Kromě toho, že jsou jich celá hejna, objevila se úplně nová, zmutovaná forma. Tito holubi jsou k nepoznání. Ostny, instalované k jejich odpuzení, používají k broušení zobáků. Jejich hnízda připomínají spíše malé bunkry a lidé se k nim raději nepřibližují. Nepříjemná podobnost s Hitchcockovým hororem se stává čím dál reálnější. Stále častěji se prostí občané stávají obětmi zběsilých náletů. „Kabelka nevádí, ale kdyby mi tak odnesli Fifinku,“ řekla stařenka, která byla právě holubem okradena. Bude se tato situace dále zhoršovat? Všechny dosavadní pokusy o odchyt mutantů selhaly. Najdeme nějaké řešení? Městská rada zvažuje užití pušek, samopalů nebo cvičených šelem. Stále tedy můžeme doufat...

Adéla Podivínská

KOMIKS

Kachna Turečková

PROGRAM

úterý 20. 3. 2012

18.00/ H

Ženitba (N. V. Gogol)

DS Svatopluk Hodonín

21.00/ H

Na ocet (Donald Churchill)

DS Kroměříž

středa 21. 3. 2012

8.45/ M!

Z pohádky do pohádky (Bratři Grimmové)

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

10.15/ M!

Pyšná princezna (Daniel Kollmann)

DS ŠTĚK, Opava

11.00/ M!

Monolog Lízy

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

19.00/ H

Mátový nebo citron (Patrick Haudecoeur/

Danielle Navaro-Haudecoeur)

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol
Boskovice

čtvrtek 22. 3. 2012

8.30/ M!

Žal Juliin (DS POD MASKOU)

DS POD MASKOU, Žďár nad Sázavou

10.00/ M!

Dýchej (Jana Mířková)

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

18.00/ H

Uvařeno (Jáchym Topol)

Divadlo NABOSO, Boskovice

20.45/ H

Mrzák Inishmaanský (Martin McDonagh)

DS Břetislav, Břeclav

pátek 23. 3. 2012

8.30/ M!

Mrzák z Inishmaanu (Martin McDonagh)

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

18.00/ H

Limonádový Joe (Jiří Brdečka)

Divadelní studio Dialog, Brno

21.00/ H

**Tatkové a kukačky aneb Všichni jsou
úchylové**

(Hana Malinová, hudba Vladimír Pecka)

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

sobota 24. 3. 2012

10.00/ H

Služky (Jean Genet)

NETRDLO – Divadélko Zdeňka Řehky,
Vyškov

Nesoutěžní představení/ host festivalu/
15.30

Darujem svou ženu (Alexandra Bolfová, dle
předlohy Martina Friče)

Divadelní spolek Františka Křištofa Veselého,
Skalice

15.30

Vyhlášení výsledků obou přehlídek

Šéfredaktor: Filip Vykoukal, redaktori: Adéla Podivínská, Dominika Floriánová, Jakub Ambrozek,
Kateřina Turečková, Štěpánka Stratilová, Zbyněk Němeček, Jiří Kozlík, Markéta Podivínská,
korektury: Aneta Nováková, Bára Albrechtová, grafika: Eva Kolovrátková, Veronika Hrabcová, Petra
Durnová, Alice Horáková, Jan Krejsa, asistence: Tereza Kalvodová, Kateřina Blahová, fotograf: Kateřina
Turečková

ÚVODNÍK

„Nesnídám, ne-
svačím, nestíhám, já
nestačím, promiňte, váže-
ní, mám veli-
ké zpoždění.“
Tato legen-
dární hláška
z dětského Ve-
černíčku Včelí
medvídci zřej-
mě nejvýřeč-
něji vystihuje
dnešní atmo-
sféru panující
na domě kul-
tury. V dopo-
ledních hodi-

nách nám
totiž program navodil
téměř pohádkové prostředí. První
ranní představením s názvem Z pohádky
do pohádky břeclavského souboru bylo hned
v závěsu vystřídáno divadelním souborem Štěk
s inscenací Pyšná princezna. Recenze na zmíněné
pohádky, společně s dalšími dvěma reflexemi
z včerejších představení, jsou umístěny zde, v již tře-
tím čísle vašeho milovaného festivalového Zpravoda-
je. V duchu uvedeného citátu vám společně s aktuál-
ním vydáním přinášíme i opožděné druhé číslo. To
z důvodů, jež žádné lidské bytosti nejsou dány
znát, nedorazilo do tisku v řádném termínu,
a tak vám dnes přinášíme dvojnásobné.
množství tolik potřebných informací.
Filip Vykoukal

FOTKA REDAKCE

„Mátový nebo citrón?, Ochotnické divadlo při TJ Sokol Boskovice“

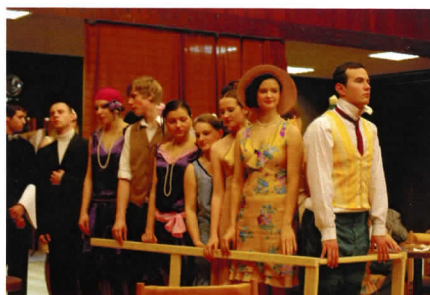
Loňský vítěz Mumraje na celostátní přehlídce

Nejlepším studentským souborem v roce 2011 se stalo Divadlo Bedřicha Kaněry z břeclovské Obchodní akademie. S úspěšným představením, pojmenovaným Z dějin ruské literatury se poté zúčastnili i celostátní přehlídky studentských divadel Mladá scéna Ústí nad Orlicí. Za účelem zjistit podrobnosti o ústecké misi, jsem se o této zkušenosti pobavil s uměleckou vedoucí souboru Danou Vilímkovou a jedním z členů Jindřichem Košťálem.

Podle slov paní Vilímkové již připravily drobná úskalí v přípravě na přehlídku pravidla, jimiž se toto klání řídí. Nesměli totiž účinkovat herci mladší patnáct let, a tak bylo nutné provést značné změny hlavně v hudebním a tanečním aranžmá. „Kuriózní bylo, když jsem musela naučit zpívat náš soubor, ve kterém skoro nikdo nezpívá,“ uvedla bez výtky v tónu hlasu.

Co se týče atmosféry přehlídky, lze z rozhovorů vytušit nějakou nepříjemnost, která se zřejmě udála. Spaní v tělocvičně přímo vybízelo k interakcím s ostatními soubory, které však nedopadly ve všech případech přímo ideálně. Podle nadějněho herce Jindry Košťála však převážily kladné stránky. Mimo jiné i bohatý doprovodný program – například pohybové a dramatické semináře pro něj byly bohatým zdrojem zkušeností a inspirace. Sál byl navíc při každém představení plně obsazený a zápis nepřiznává diváků do kolony záporů by byl naprosto neopodstatněný.

„Při samotném představení se bohužel na souboru podepsala velká tíha odpovědnosti a představení nemělo takovou atmosféru jako další reprízy,“ řekla na účet předvedeného výkonu paní Vilímková. I Jindra mluvil o nepovedeném rozjezdu a jeho vlivu na rozpoložení herců po zbytek hry. Oba se však shodli na přínosu zkušenosti z hraní na celostátní přehlídce i vyslechnutí názoru dalších odborníků. Stalo se to dobrým odrazovým můstkem pro další reprízy, které již vyšly velmi dobře.

Div. Bedřicha Kaněry, Z dějin ruské literatury

Můžeme tedy bez rozpaků tvrdit, že na přehlídce, na které se udělovalo pouze první místo, zástupce jižní Moravy ani v nejmenším nezapadl ani nezklamal.

Jakub Ambrozek